

Vraag nr. 68
van 29 oktober 2004
van de heer JAN LOONES

Vogelschrikkanonnen – Alternatieven

Omtrent het gebruik van vogelschrikkanonnen in de landbouw is reeds een en ander te doen geweest.

Dit resulteerde in een resolutie, op 21 januari 2004 goedgekeurd in het Vlaams Parlement : "Resolutie betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen" (Stuk 1981 (2003-2004) – Nr. 3).

Naar aanleiding van deze resolutie werd een omzendbrief (van 25 mei 2004), ondertekend door voormalig minister van Leefmilieu Jef Tavernier, verspreid onder de lokale besturen. Daarop werd, in het bijzonder door de landelijke gemeenten, niet onverdeeld positief gereageerd (nota Westhoekoverleg d.d. 24 september 2004).

Daarbij vraagt men zich af of de materie onttrokken zal worden aan de gemeenten, dan wel een gemeentelijke aangelegenheid zal blijven.

Wat de resolutie betreft, wordt verwezen naar het feit dat de titel van de resolutie, waar het gaat over "alternatieven voor vogelschrikkanonnen", niet overeenstemt met het pleidooi voor een totaalverbod (zie art. 1 van de resolutie : vraagt de Vlaamse Regering "om de gemeenten via een imperatieve omzendbrief op te leggen een politiereglement op te stellen om het gebruik van de vogelschrikkanonnen op hun grondgebied in principe te verbieden ...").

Als de Vlaamse overheid pleit voor een totaalverbod, aldus het Westhoekoverleg, is het logisch dat Vlaanderen zorgt voor de nodige wetgeving terzake. Het gebruik van vogelschrikkanonnen is evenwel niet geregeld in Vlarem.

In ieder geval is er nood aan andere duurzame en efficiënte oplossingen voor de problematiek van de wildschade, door dit aan de bron aan te pakken.

Wat betreft alternatieven, wordt verwezen naar het verslag bij de behandeling in de bevoegde commissie van 13 januari 2004 (Stuk 1981 (2003-2004) – Nr. 2) : "Er werden en worden volgens de minister

nog steeds veldproeven gedaan door diverse onderzoekscentra in Vlaanderen, om te zoeken naar alternatieve vogelafweersystemen in zowel fruit-, groenten- en graanteelt, waarbij er geen of minder geluidslast optreedt en de vogels wel degelijk verjaagd worden. Het is nog voorbarig om hieruit definitieve conclusies te trekken ...".

Het Westhoekoverleg klaagt ook de onwerkbaarheid van de schaderegeling aan. Enkel de schade aangericht door niet-bejaagbare soorten vogels komt in aanmerking voor eventuele schadevergoeding via het MINA-fonds (Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur). In de praktijk valt dit echter moeilijk te bewijzen ; heel vaak komt de schade door zowel bejaagbare als niet-bejaagbare soorten tegelijkertijd voor.

Bovendien blijkt het een echte lijdensweg te zijn om de procedure voor schadevergoeding te doorworstelen.

1. Wordt er gewerkt aan een bijsturing van bovenvermelde omzendbrief ?
2. In hoeverre blijft de materie een zaak van de gemeenten ?
3. Komt er een totaalverbod op het gebruik van vogelschrikkanonnen ?
4. Kan de minister medelen of er al meer zicht is op eventuele alternatieve vogelafweersystemen ?
5. Wordt de dekking door het MINA-fonds van schade enkel veroorzaakt door niet-bejaagbare soorten, als voldoende ervaren ? Wat met de schade door bejaagbare soorten ?

Antwoord

Korte historiek

Naar aanleiding van de aanbeveling van de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement (Stuk 1524 van 21.01.2003) werd een **eerste rondzendbrief op 27 maart 2003** (ondertekend door mevr. V. Dua) bij de gemeenten verspreid waarin werd aangedrongen om het gebruik van vogelschrikkanonnen te verbieden en om actief promotie te voeren voor het gebruik van alternatieven. Voor uitzonderlijke gevallen waarin een vergunning toch dien-

de te worden toegestaan, werd een voorbeeld van politiereglement bijgevoegd, waarin onder andere afstandsregels waren voorgesteld. De tekst van het voorbeeld van politiereglement is te vinden op de webstek van de samenwerkingsovereenkomst (www.samenwerkingsovereenkomst.be – handleiding – bijlagen rubriek Hinder).

In de aanbeveling van de Commissie Leefmilieu werd eigenlijk gevraagd een "verordenende omzendbrief" te richten aan de gemeenten. De administratie heeft toen onderzocht in welke mate een omzendbrief "verordenend" kan zijn, met andere woorden de gemeenten tot bepaalde maatregelen kan verplichten. Het juridisch advies dienaangaande kwam hierop neer:

- de minister kan de gemeenten niet verplichten een politiereglement aangaande vogelschrikkanonnen uit te vaardigen, aangezien hij of zij geen verordenende bevoegdheid en geen instructiebevoegdheid bezit ten opzichte van de gemeente (gemeentelijke autonomie);
- men kan het gebruik van vogelschrikkanonnen reglementeren via de Vlarem II-wetgeving (bv. in deel 6: niet-ingedeelde inrichtingen);
- indien men bij het standpunt blijft dat een algemene regeling niet opportuun is, kan enkel een aanbeveling worden gehanteerd in de vorm van een "indicatieve omzendbrief".

Dergelijke indicatieve omzendbrief is dus op 27 maart 2003 naar de gemeenten verstuurd (zie hierboven).

De **resolutie van 21 januari 2004** betreffende de promotie van alternatieven voor vogelschrikkanonnen (Stuk 1981 – Nr.3) omvat kort geschetst volgende punten:

- 1) de gemeenten via een imperatieve omzendbrief opleggen om een politiereglement op te stellen om het gebruik van vogelschrikkanonnen in principe te verbieden,
- 2) de gemeenten aanmoedigen om stimuli uit te werken voor alternatieven voor schrikkanonnen,
- 3) via het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds (VLIF) voorzien in een financiële impuls voor alternatieven,

- 4) samen met de gemeenten werk maken van een sensibiliseringscampagne.

In uitvoering van deze resolutie is de **tweede rondzendbrief van 25 mei 2004** (ondertekend door de heer J. Tavernier) naar de gemeenten gestuurd, waarvan de tekst meer dwingend is opgesteld. De tekst is ter beschikking op de webstek van de samenwerkingsovereenkomst (zie hierboven).

Concreet wil ik op de gestelde vragen als volgt antwoorden.

1. Op dit moment zijn er geen initiatieven lopende.
2. Bij verschillende gelegenheden heeft de Commissie Leefmilieu van het Vlaams Parlement zich uitgesproken over de problematiek rond vogelschrikkanonnen (behandeling van verzoekschriften¹, resolutie²). Op geen enkel ogenblik werd hierbij een piste voorgesteld die de bevoegdheid aan de gemeente zou onttrekken.
3. Indien men een totaalverbod wil doorvoeren, zal dit dienen te gebeuren via een gewestelijke reglementering (bv. Vlarem II - Deel 6: niet-ingedeelde inrichtingen), zoals ook aangegeven in het bovenvermelde juridisch advies.

Op dit moment zijn hiervoor echter geen initiatieven lopende.

4. In opdracht van de administratie Land- en Tuinbouw (ALT) wordt door Proclam (Provinciaal Centrum voor Landbouw en Milieu van de provincie West-Vlaanderen) veldonderzoek verricht.

Nadere informatie is beschikbaar via onderstaande websites:

- www.west-vlaanderen.be/leefomgeving/proclam/docs/brochure.pdf
- www.west-vlaanderen.be/leefomgeving/proclam/vogelafweer.htm.

5. Voor de beschermde diersoorten wordt een schadeclaim afgehandeld in onderling overleg tussen de natuurwachter en de schadelijder. De natuurwachter stelt een PV op dat aan het MI-

NA-fonds wordt overgezonden ter uitbetaling van de schade.

De bedragen die de afgelopen jaren werden uitbetaald, zijn:

- 2001 3.887 euro
- 2002 6.814 euro
- 2003 9.453 euro

De meeste bedragen worden uitbetaald voor schade aangebracht door de das (Meles meles).

Wat de wildsoorten betreft, wordt enkel betaald voor schade aangericht door niet-bejaagbare wildsoorten waarvoor de jacht al meer dan vijf jaar niet meer is geopend. Deze schade-regeling wordt geregeld conform de bepalingen van het Jachtdecreet.

De gemiddelde jaarlijkse kostprijs voor dergelijke schade bedraagt ongeveer 20.000 euro. Het merendeel van dit bedrag gaat naar schadeclaims in verband met Canadaganzen. Dus dit bedrag zal de volgende jaren afnemen, aangezien de jacht op de Canadagans vorig jaar werd geopend.

1 Vlaams Parlement Stukken 1524 (2002-2003), 1129 (2001-2002), 208 (1999-2000), 1391 (1998-1999)

2 Vlaams Parlement Stuk 1981 (2003-2004) – Nr. 1, 2 en 3

Vraag nr. 69
van 29 oktober 2004
van de heer JAN LOONES

RIO-subsidies – Toekenningsprocedure

Investeren in dure riolen is voor veel gemeenten en steden niet altijd evident.

Het RIO-fonds, dat gewestelijke subsidies verleent, werd de laatste jaren als té verdragend ervaren, vooral bij gecombineerde projecten met Aquafin en bij projecten die om andere redenen (bv. wateroverlast, instortingsgevaar, ...) dringend zouden moeten worden uitgevoerd ("Riolering" – onafhankelijk vakblad voor de rioleringssector september/oktober 2004).

Veel gemeenten zijn onzeker over de al dan niet toekenning van subsidies voor een project, waar-

door ze zich in feite meer geremd dan wel aangemoedigd voelen door het Vlaams Gewest.

Niet alleen is het absoluut noodzakelijk dat de subsidies voor gemeentelijke rioleringsprojecten stijgen, maar de procedure voor toekenning ervan moet dus vlotter verlopen.

1. Welke maatregelen neemt de minister om de procedure voor toekenning van subsidies vlotter te laten verlopen ?
2. Hoe beantwoordt de minister de nood aan hogere rioleringstoelagen ?

Antwoord

1. Ik heb mijn administratie reeds opdracht gegeven om voorstellen te formuleren om enerzijds de subsidiëringsprocedure te vereenvoudigen en anderzijds de vastgelegde maar niet benutte kredieten te reactiveren.
2. De rioleringstoelagen bedragen momenteel 50, 75 of 100% van de betoelaagbare werken. Er bestaat dan ook niet zozeer een nood aan hogere toelagen.

Wel is het zo dat de aanvragen voor het ontvangen van een gewestbijdrage zeer talrijk zijn, zodat – wegens de beperktheid van de beschikbare middelen voor de betoelaging van de aanleg van gemeentelijke rioleringen – niet alle projecten op het investeringsprogramma kunnen worden opgenomen.

Door de betere benutting van de kredieten zoals bepaald in mijn antwoord op vraag 1 kan de effectieve betoelaging echter verhoogd worden.

Vraag nr. 72
van 29 oktober 2004
van de heer ANDRÉ VAN NIEUWERKE

Expresweg N31 Brugge – Heraanleg

De heraanleg van de Expresweg N31 in Brugge is een reeds jarenlang aanslepend probleem. Niet minder dan zes kruispunten over een lengte van drie kilometer en alle aangeduid als zwarte pun-